

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Petrem Šuránkem ve věci

žalobce: **R. H.**, narozen x
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Milanem Štětinou,
sídlem Jiráskova 614, 470 01 Česká Lípa

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Sokolovská 855/225, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 5. 2013, č. j. 42091/010-6313/2.5.2013/2194/LN/61,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč.**

Odůvodnění:

- 1 Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou k poštovní přepravě dne 21. 6. 2013 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí žalované ze dne 27. 5. 2013, č. j. 42091/010-6313/2.5.2013/2194/LN/61 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Mladá Boleslav (dále jen „OSSZ“) ze dne 10. 4. 2013, sp. zn. NP/RN/29/13, č. j. 42007/008007/13/110/HK (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla podle § 126 odst. 1 a 4 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění zákona č. 401/2012 Sb. (dále jen „zákon o nemocenském pojištění“) žalobci uložena povinnost uhradit regresní úhradu ve výši 57.162 Kč za dávky nemocenského vyplacené osobě, která byla zraněna při automobilové nehodě, za jejíž zavinění byl žalobce pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 11. 12. 2012, sp. zn. 1 T 45/2012.
- 2 Poté, co Městský soud v Praze věc postoupil usnesením ze dne 1. 8. 2013, č. j. 1 Ad 33/2013-13, zdejšímu soudu jako soudu místně příslušnému, Krajský soud v Praze žalobu odmítl podle § 46 odst. 2 s. ř. s. usnesením ze dne 30. 5. 2014, č. j. 43 Ad 43/2013-26, a v odůvodnění žalobce poučil, že je oprávněn podat do

jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení žalobu u věcně a místně příslušného soudu, jímž je Okresní soud v Mladé Boleslavi rozhodující o věci v občanském soudním řízení. Zdejší soud přitom vycházel ze závěrů vyslovených v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2014, č. j. 4 Ads 100/2013-26, podle nějž rozhodnutí OSSZ ve věcech nároků na regresní náhradu podle zákona o nemocenském pojištění představují rozhodnutí správního orgánu ve věci soukromoprávní ve smyslu § 7 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). Proti rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2014, č. j. 43 Ad 43/2013-26, bylo oběma účastníkům doručeno (a nabylo právní moci) dne 2. 6. 2014 a nebyla proti němu podána kasační stížnost.

- 3 Žalobce následně podal dne 20. 6. 2014 (tj. ve vymezené lhůtě) žalobu u Okresního soudu v Mladé Boleslavi, jíž se po úpravě petitu domáhal nahrazení napadeného rozhodnutí rozsudkem soudu v řízení podle části páté o. s. ř. Okresní soud v Mladé Boleslavi v návaznosti na sdělení žalovaného, že obdobná věc byla předložena k rozhodnutí zvláštnímu senátu podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, (dále jen „zákon č. 131/2002 Sb.“) řízení podle § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř. přerušil do rozhodnutí zvláštního senátu. Zvláštní senát usnesením ze dne 12. 3. 2015, č. j. Konf 8/2014-25, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2014, č. j. 4 Ads 100/2013-26, zrušil a vyslovil, že v řízení o žalobách domáhajících se přezkoumání rozhodnutí žalované ve věci regresní náhrady podle zákona o nemocenském pojištění jsou příslušné soudy ve správním soudnictví. Následně s odkazem na toto usnesení zvláštního senátu Okresní soud v Mladé Boleslavi usnesením ze dne 3. 2. 2016, č. j. 7 C 131/2014-50, rozhodl o tom, že se v řízení pokračuje, a dalšími výroky vyslovil svou věcnou nepřislusnost s tím, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena Krajskému soudu v Praze jako soudu věcně a místně příslušnému. Proti tomuto usnesení žádný z účastníků nepodal odvolání a usnesení tak uplynutím dne 8. 2. 2016 nabylo právní moci.
- 4 Spis byl poté postoupen Krajskému soudu v Praze, u nějž byla věc zapsána pod sp. zn. 43 Ad 19/2016. Soud se v tomto řízení musel v první řadě zabývat otázkou přípustnosti projednání opakovaně podané žaloby. Přitom dospěl k závěru, že žaloba musí být odmítnuta.
- 5 Byť postoupená žaloba zní na nahrazení napadeného rozhodnutí rozsudkem soudu, s ohledem na specifika řízení o žalobě podle § 65 a násl. s. ř. s. by zdejší soud musel žalobce vyzvat podle § 37 odst. 5 s. ř. s. k úpravě žalobního požadavku do podoby návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí, jinak by žaloba nebyla projednatelná bez dalšího. Ani po této úpravě by se však zdejší soud žalobou zabývat nemohl, a to pro překážku věc rozhodnuté.
- 6 Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže (mimo jiné) soud o téže věci již rozhodl.
- 7 Podle § 55 odst. 2 s. ř. s. je soud vázán usnesením, jakmile je vyhlásil, a nevyhlašuje-li se, doručením. Soud však není vázán usnesením, jímž se toliko upravuje vedení řízení.
- 8 Z ustanovení § 55 odst. 2 s. ř. s. je zřejmé, že Krajský soud v Praze je vázán svým usnesením ze dne 30. 5. 2014, č. j. 43 Ad 43/2013-26, resp. jeho nosnými důvody, podle nichž o podané žalobě nejsou soudy v soudním řízení správním oprávněny rozhodovat. Uvedené usnesení totiž nebylo prostým usnesením upravujícím toliko vedení řízení, neboť se jím řízení jako takové pravomocně ukončovalo. Je tedy nutno konstatovat, že o dané věci již Krajský soud v Praze jednou rozhodl (byť ne meritorně) a že proto o dané věci nemůže rozhodovat znovu, dokud nebude jeho usnesení řádným

postupem podle zákona č. 131/2002 Sb. zrušeno, neboť je vázán již vysloveným právním názorem, že není ve věci věcně příslušným soudem.

- 9 Uvedený závěr přitom nelze považovat za výraz přepjatého formalismu, a to právě s ohledem na judikatorní závěry zvláštního senátu. Ten v usnesení ze dne 27. 4. 2014, č. j. Konf 1/2003-32, publikovaném pod č. 770/2006 Sb. NSS, s ohledem na vázanost soudu vlastním předchozím usnesením o nepřislušnosti dokonce dovodil, že soud, který svou příslušnost pravomocným usnesením odmítl, tím ztratil i aktivní legitimaci pro podání návrhu na zahájení řízení o kompetenčním sporu. Nadále má v takové situaci již oprávnění (a současně i povinnost – srov. např. usnesení zvláštního senátu ze dne 14. 9. 2010, č. j. Konf 47/2010-14) iniciovat kompetenční spor před zvláštním senátem pouze správní orgán či soud, jemuž byla věc předložena k rozhodnutí jako druhému v pořadí.
- 10 Lze tedy shrnout, že Krajský soud v Praze již jednou žalobu ve shodné věci odmítl a konstatoval svou věcnou nepřislušnost, aniž by jeho rozhodnutí bylo zrušeno v řízení o kasační stížnosti či rozhodnutím zvláštního senátu podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. Nyní postoupenou věc proto projednávat nemůže pro překážku věci rozhodnuté. Rozhodnutí zvláštního senátu v jiné věci, byť i skutkově obdobné, totiž na právní moc a z ní plynoucí závaznost již vydaného usnesení o odmítnutí žaloby pro nepřislušnost nemá vliv. Takové účinky platná právní úprava nespojuje ani s usnesením Okresního soudu v Mladé Boleslavi o postoupení věci zdejšímu soudu. Soudu tudíž nezbylo než postoupenou žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
- 11 Druhým výrokem bylo rozhodnuto o nákladech řízení, a to v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.
- 12 Protože podaná žaloba byla odmítnuta, soud podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) současně rozhodl i o vrácení soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč za podání žaloby, a to ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
- 13 Na závěr je třeba konstatovat, že za dané situace, kdy i Okresní soud v Mladé Boleslavi pravomocně odmítl svou pravomoc v dané věci rozhodovat, aniž by předložil v souladu s ustanoveními zákona č. 131/2002 Sb. zvláštnímu senátu návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu a aniž by jeho rozhodnutí bylo napadeno opravnými prostředky, zůstává zde s ohledem na judikaturu zvláštního senátu v tuto chvíli již pouze jediný možný navrhovatel, jímž je žalobce. Je tedy na něm, aby podal návrh podle § 3 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb. (vzory takových návrhů lze nalézt na webu www.nssoud.cz pod záložkou „Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb.“). Tento návrh není právní úpravou limitován jakoukoliv lhůtou. Pokud se zvláštní senát neodchýlí od svých závěrů vyslovených v usnesení ze dne 12. 3. 2015, č. j. Konf 8/2014-25, lze očekávat, že zruší usnesení zdejšího soudu ze dne 30. 5. 2014, č. j. 43 Ad 43/2013-26, čímž znovu otevře řízení vedené o původně podané žalobě a Krajský soud v Praze bude moci tuto žalobu projednat věcně. Do té doby to však není možné pro překážku věci rozhodnuté (*rei iudicatae*).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. srpna 2017

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
samosoudce

Za správnost:
Božena Kouřimová